

اطلاعات بیشتر درباره بمب گذاری منازل مخالفین دولت (۲)

چندی است که ساواک میکوشد که نه از طریق دستگیری و زندان بلکه بطور غیر مستقیم مخالفین شاه را وادار به عقب نشینی و سکوت نماید. چنانکه با منفجر ساختن بمب قوی در شب شنبه ۳۰ فروردین ماه در ساعت ۱۱ شب در محل مسکونی آقای مهندس مهدی بازرگان در طبقه نهم ساختمان واقع در خیابان غزالی و به جای گذاردن یادداشت تهدید آمیز، این مبارزین بر حق را ارباب نماید، شرح جزئیات این برنامه ها در طی اعلامیه ها جداگانه منتشر شده است نمونه ای از یادداشتی که در محل بمب گذاری به جای گذاشته اند در زیر ملاحظه میشود:

آقای بازرگان این اولین

هشدار سازمان زیرزمینی انتقام

به شماست

بعد از انفجار ابتدا از طرف آتشفشانی ظاهراً به اهالی آپارتمانها مراجعه و اظهار میکنند که باید کپسول گازی منفجر شده باشد سپس از طرف کلانتری یک نفر افسر و چند نفر پاسبان مراجعه و صحنه را صورتمجلس میکنند. ساعت ۲ گروه چهار نفری مسلح از طرف کمیته دفاع برای بررسی انفجار مراجعه میکند و ضمن گرفتن عکس از خرابیها از آقای مهندس علت را سؤال میکنند ایشان اظهار میکنند این انفجار به هیچوجه جنبه انتقام شخصی یا خانوادگی ندارد و بطور قطع توسط کسانی انجام شده است که با فکر و مرام و رویه سیاسی من مخالف هستند. تا صبح مخبرین و عکاسان برای گرفتن عکس مراجعه میکردند.

همچنین صبح روز یکشنبه مامورینی به منزل آقای دکتر سنجابی مراجعه میکنند و تاکید و اصرار مینمایند که شما از چه کسی شکایت دارید؟ دکتر سنجابی جواب میدهد از کمیته اقدام جناح پیشرو حزب رساخیز و ساواک.

در همین شب بمب مشابهی در راجلو درب منزل آقای حاج مانیان گذارده اند که منجر به شکسته شدن شیشه های ساختمان ایشان شده است.

گفته میشود انفجارهای فوق توسط گروه اقدام جناح پیشرو حزب رساخیز و به کمک ساواک انجام شده است. علاوه بر بمب گذاری در منازل این اشخاص بمب های دیگری نیز در منازل آقای مهندس مقدم و دو نفر او وکلای دانشجویانی که به جرم پخش اعلامیه در حال محاکمه هستند گذاشته و منفجر کرده اند.

البته عملیات ساواک به همین جا ختم نشده بلکه بصور گوناگون توسعه و گسترش یافته است و بسیاری دیگر را در بر گرفته چنانکه از اواخر فروردین گذشته افرادی به نام همین سازمان زیرزمینی انتقام بوسیله تلفن و ضمن کلمات زنده ای آقای علی اصغر حاج سید جوادی را به مرگ تهدید نموده اند. مزاحمت و تهدید تلفنی بشخص ایشان محدود نشده بلکه اعضاء خانواده شان را هم شامل گردیده است. از جمله اتومبیلی هر روز با تعقیب دختر کوچک ایشان موجب وحشت خانواده ایشان گردیده اند. آقای حاج سید جوادی با انتشار نامه ای به همین مناسبت نوشته اند " اگر مرگ سرانجام راه زندگی است فرماندهان سازمان زیرزمینی انتقام بدانند که من از راه زندگی خود برنخواهم گشت. حتی اگر من و خانواده ام به پایان طبیعی نرسیده به افتخار شهادت نائل شویم."

بعد از انتشار اخبار این بمب گذاریها، نهضت آزادی ایران با صدور اطلاعیه های مطبوعاتی مراتب را به اطلاع سازمانهای بین المللی حقوق بشر و خبرگزاریهای جهان میرساند. از طرف سازمانهای بین المللی حقوق بشر و شخصیت ها تلگرافات و اعتراضاتی به مقامات دولتی ایران ارسال میگردد. جامعه بین المللی حقوق بشر در اطلاعیه مطبوعاتی خود در ۲۳ آوریل ضمن گزارش این امر، اعتراض خود را به این گونه عملیات فاشیستی اعلام نموده است.

۱. روزنامه رستاخیز، شماره ۹۰۵ شنبه ۲۵۳۷/۲/۱۶ (۱۳۵۷)

۲. نقل از نشریه " پیام مجاهد " ارگان نهضت آزادی ایران - خارج از کشور، شماره ۵۸، خرداد

۱۳۵۷